

Postvæsenets Dnske ved samme Leilighed at kunne andrage paa en meget betydelig Modification af den Ustk, som for Tiden finder Sted med Hensyn til Frisendelser under Navn af Tjenestefager; thi det er langt fra blot kongelige Tjenestefager, som for Tiden have fri Forsendelsesret. Det har imidlertid vist sig ved dette Spørgsmaals noiere Drøftelse, at dets Ordning staaer i en saa nær Forbindelse med det hele Administrations-Maffineri, Betænkningers Indhentelse og Afgivelse fra alle Leder og Kanter, at man har frygtet for at hugge Knuden over, skjøndt jeg er tilbøielig til at troe, at den noiere Prøvelse af Sagen i sin Udvikling dog vil føre til, naar jeg engang fremkommer med Forslag desangaaende, at man tilfaldt bliver nødt til at hugge Knuden over, fordi det er umuligt at bringe Princip og Orden i det Frisendelses-system, der her finder Sted i et Omfang, der ikke er kjendt i noget andet Land, og som aabenbart er stridende mod alle rigtige Principer. Jeg haaber imidlertid, at det skal lykkes om ikke lang Tid, at kunne bringe Orden ogsaa i disse Forhold, og indtil da maa man benytte Mellemtiden til at indhente Erfaring om, hvor man uden Skade kan ophæve den frie Forsendelsesret, isærdeleshed efterat Portoen er bleven saa betydelig nedsat, og hvor man maa være nødsaget til at give Erstatning, være sig ved at give en aarlig Sum een Gang for alle, eller ved Følgelse af Contoirholdet til de paagjældende Embedsmænd, eller paa hvilken anden Maade det vil lykkes hensigtsmæssigst at giennemføre Sagen. Men under alle Omstændigheder er det at vente, at en saadan Ordning vil medføre ikke ubetydelige Besparselser for Statskassen, fordi mange af disse Frisendelser ville kunne aflaffes uden al Erstatning.

§ 8 indeholder et Forslag om den Lettelse, som Regjeringen har troet at burde andrage paa med Hensyn til Tidenders og Tidsskrifters

Postforsendelse. Der er foreslaaet, at den Afgift, som tilfaldt den polytechniske Anstalt, nemlig 5000 Rbd., og som Regjeringen overtog i forrige Aar med Rigsdagens Bisfald ved Finantsloven, istedetfor at den tilforn var tilfaldet polytechnisk Læreaanstalt, mod at denne anvendte den til at afbetale en Gjæld til Statskassen, nu maatte falde bort, men at det iøvrigt skulde have sit Forblivende ved Pl. af 19de Juli 1848, som bestemmer Portoen for Tidenderne. Det vil nu deels af Motiverne, deels af de Uttringer, som jeg vil forbeholde mig paa et senere Stadium af Sagen at fremkomme med, som jeg haaber nærmere, fremgaae, at derved er, naar man sammenligner Danmark med andre Lande, gjort tilstrækkeligt for Journalistikken; det er vist, at det ialfald er en betydelig Lettelse efter vore indskrænkede Forhold, naar disse 5000 Rbd., der hidtil have været erlagte i Afgift, falde bort. Det kan jo vel være, at der kunne udtale sig Stemmer for at nedsette Portoen end yderligere, men Regjeringen har ikke fundet sig foranlediget til at tage Initiativet i denne Henseende, og er fornemmelig ledet dertil ved at tage Hensyn til Forholdene i andre Lande, ikke til de større, hvor Journalistikken har gaanske andet større Omfang og større Resourcer end i Danmark, men ved at tage Hensyn navnlig til Norge og andre Lande, hvis Forhold frembyde en bedre Sammenligning med Danmark. Iøvrigt maa jeg bemærke, at som Følge af at denne Sag ikke var gaanske færdig, da Finantsloven blev forelagt, er der blevet forglemt i det Bilag, som angaaer adskillige Ingtagter, at tage Hensyn til, at disse 5000 Rbd. skulle falde bort. Jeg forbeholder mig med Hensyn til Rettelsen heraf, saavel som af en anden Feil, der har indfneget sig i Finantsloven, at indlede de fornødne Skridt paa sit Sted, men har kun foreløbigt villet gjøre opmærksom paa, at denne Feil skal blive rettet.